

[Chr. Christensen]

har kunnet glæde os over de sidste måneder. Denne opgave kunne regeringen ikke klare før jul. Derfor faldt den. Noget tyder på, at den stadig ikke magter opgaven. Måske er det et forkert arbejdsbold, regeringen har fået sammensat.

Kristeligt folkeparti har ikke kunnet forholde sig passivt over for den udvikling, der nu er i gang. I fællesskab med de konservative, venstre og centrum-demokraterne har vi taget initiativ til at få det nødvendige arbejde gjort, dels igennem et beslutningsforslag til løsning af landbrugets problemer med kapital til lav rente og nedbringelse af erhvervets omkostninger, dels igennem et beslutningsforslag med det formål at forbedre mulighederne for øget produktion og beskæftigelse i det private erhvervsliv.

Der er igennem disse to beslutningsforslag lagt op til en klar politisk-økonomisk målsætning til styrkelse af erhvervslivet. Det er glædeligt, at det lykkedes de fire partier at blive enige om disse forslag. Det var den samme vilje til samarbejde, der førte til, at de fire partier undlod at fremsætte en stribe af ændringsforslag til finanslovsforslaget. Herved blev det også markeret, at man fra disse fire partiers side ikke ønskede at grave grøfterne dybere i forhold til andre partier her i salen.

De fire partiers ændringsforslag til finanslovsforslaget om at få nedsat et udvalg, der skulle have til opgave at gennemgå de offentlige budgetter med henblik på gennem udgiftsreduktioner at bidrage til væsentlig formindskelse af underskuddet på statens finanser, var ikke en manifestation af en indadvendt blok på fire partier, men derimod en udstrakt hånd fra fire selvstændige partier til samarbejde med tingets øvrige partier. Det var et tilsagn om at gå ind i arbejdet med en forbedring af statens udgiftskonto gennem begrænsning af den offentlige sektors aktivitet. Udviklingen de sidste måneder har understreget nødvendigheden af, at det arbejde kommer i gang.

Et flertal her i tinget ønskede ikke i går at fremme vort ændringsforslag om et specielt udvalg til denne opgave. Nu skal arbejdet så foregå i finansudvalget, og jeg skal i den forbindelse takke for regeringens tilsagn om at yde finansudvalget den fornødne bistand til dette arbejde.

Begivenhederne i søndags omkring devalueringen understreger jo klart, at det ikke er ad valutarisk vej, vi skal løse landets økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer. Det afgørende er derfor nu, om der ved samarbejde her i salen mellem liberale og socialistiske ansvarbevidste partier kan fremlægges en politik, der opmuntrer erhvervslivet til foretog indsats, der fastholder disciplinen på lønområdet og fastholder en skarp, men socialt ansvarlig tilbageholdenhed i den offentlige sektor. Lykkes det, så er vejen banet for en bedring af de økonomiske vilkår i mange hjem, for en nedgang i statens store underskud, for en sænkning af betalingsbalanceunderskuddet og for en yderligere bedring af konkurrenceevnen og dermed også for en virkelig nedgang i arbejdsløshedstallet. Det er samarbejde om en sådan politik, vi har lagt op til her. Det er nu op til socialdemokratiet og det radikale venstre at afgøre, om samarbejdet skal blokeres eller fremmes.

Under forligsforhandlingerne forud for finanslovsforslagets fremkomst var det afgørende for kristeligt folkeparti, at det stop for stigningen i u-landsbistanden, der var gennemført ved tidligere finanslove, blev afløst af en stigning på 0,03 pct. af bruttonationalproduktet. Dette ønske blev imødekommet af regeringen, men vi ønskede også, at stigningen skulle fortsætte i årene fremover, så vi kunne nå op på 1 pct. Det har i denne forbindelse glædet os i Kristeligt Dagblad for den 16. februar i år at læse, at regeringen og socialdemokratiet ønsker at friholde Danmarks u-landsbistand for spareknivens hærge også i de kommende år uanset økonomisk krise og stramme budgetter. I den omtalte artikel citeres udenrigsministeren for at have sagt i en tale for u-landsrådet i København, at regeringen vil følge linjen for forliget om finansloven for 1982 op, sådan at u-landsbistanden hæves fra 0,7 pct. til 0,73 pct. af bruttonationalproduktet. I penge betyder det 120,5 mill. kr. ekstra til den tredje verden. Artiklen fortsætter:

»Det betyder også med udenrigsministerens ord, at regeringen er indstillet på, at der i 1983 og de følgende år bør tilstræbes yderligere stigninger i u-landsbistanden med det sigte over en årrække at nå op på 1 pct. af vort bruttonationalprodukt.«

Da jeg går ud fra, udenrigsministeren er korrekt citeret, vil jeg takke for den hold-